

Poklad

Fešáci

To fak není zas tak dávno kdy jsem si do hlavy vzal
že za čas budu pěně bohatej.
Každý se mi tenkrát jako blázen hodně dlouho smál
že to se prej spíš vrátím nahatej.

Tak jsem koupil někde pánev, krumpáč, lopatu a rýč
taky whisky plnou láhev jsem si vzal.
Jako olověný broky z pušky vyletěl jsem ven
naplnit svůj velkej, krásnej sen.

Když jsem se tím smutným krajem jen chvílí potloukal
moc nechybělo a už bych to vzdal.
To nebyla cesta rájem jak jsem si jí kdysy přál
v těch skalách jsem se trosečníkem stal.

A rudý slunce pálí do mý hlavy stále víc
jako šílený jsem kopal každej den.
Za tu dobu nenašel jsem lidi vlastně vůbec nic
a někde v dálce zmyzel i můj sen.

Jak jsem to tam tiše balil sebral jsem kamenů pár
to kdyby se mě cestou někdo ptal.
Prostě bych mu levou nalil že jsem velkou kliku měl
A hroudu zlata jsem tam vykopal.

Jenže nebylo to zlato ale drahý kamení
a to na věci už nic nezmění.
Já to tenkrát slušně prodal a koupil jsem si dům
ať vypadnou teď oči sousedům.